पामन्नी, स्त्री, (पाम इन्तीति। इन् + टक्। टिलात् डीप्।) कटुका। इति राचिनिर्घेग्टः। पामनः, चि, (पामास्यस्य इति। "कोमारि पामादिपिक्हादिस्यः ग्रनेकचः।" १। २।१००। इत्यस्य वार्तिकोक्या "पामादिस्यो नः।" इति नः।) पामरोगविशिष्टः। तत्पर्यायः।

कच्छुर: २। इति हैमचन्द्र: ॥

पामर:, चि, (पाम पापाहिरौरात्ममस्थस्ति।

पामन्+ "चम्नाहिन्यो र:।" ॥। २। ८०।

इत्यस्य वार्तिकोक्या र:। ततो न नोपे साधु:।)

खन:। नीच:। इति मेदिनी। रे,१८२॥

(यथा, राजतरिङ्गस्याम्।१।३०८।

"दूरात् पामरणुत्कतै: श्रुतिपथप्राप्तै: प्रबुड ब्लभू-हुशी निकारवारिभि: सहसनाः श्रुश्चे निमच्च-तिव ॥"

म्हर्खः । इति हमचन्द्रः ॥

पामरोहारा, च्ही, (पामरं उहरतीति। उत्+ भू + च्रम्। तती चनादिलात् टाप्।) गुड्ची। इति ग्रब्दचन्द्रिका॥

पामा, [न] की, (पामन्+"मनः।" १।१। ११। इति न डीप्।) कक्कूः। इतमरः।२। ६। ५३॥ पाँचड़ा इति भाषा॥ अखा स्रीवधं यथा,—

"हरिहा हरितालच दूर्वागोस्त्रसैन्यवम्। चयं वेपो हन्ति रहं पामानं वे गरं तथा॥" चाप च।

"माहिषं नवनीतच सिन्द्रच मरीचकम्। पामा विवेपिता नम्भेत् बच्चलापि व्यध्यल्!॥"

"मरीमं चिट्टतं बुरुं हरितालं मनः प्रिला।

देवहार हरिने हे बुरुं मांसी चं चन्दनम् ॥
विभाला करवीरच् चलचीरं सकत् पलम्।
एषाच कार्षिको भागो विषयाहँ पलं भवेत् ॥
प्रस्यं कटुकतेलस्य गोन्दने श्टराणी पचेत्।
स्त्राच लोहपाने वा भनेन्द्र हिमना पचेत् ॥
पामा विचिक्तंका चैव दहविस्कोटकानि च।
चास्यक्रें प्रणामिका विवासने क्रायते॥
प्रस्तान्यपि चिन्नाणि तेवेनानेन स्न्ययेत्।
चिरोस्यितमपि चिन्नं विवर्णे तत्व्याह्रवेत्॥"

इति गावज़े १६८। १६८ चथाययोः॥ पामारिः, पुं, (पामाया चरिनांशकः।) गन्वकः। इति हमचन्द्रः॥

पायसः, पुं क्षी, श्रीवासः ॥ टारपिन् इति भाषा । पयसा संस्कृतः । (पयसी विकार इत्थस् ।) परमात्रम् । इत्थमरमेहिनीकरौ । अन्य पाक-प्रकारो गुणास्त्र ।

"चतप्तत्म् क्षेत्रं परिस्टो हतेन च। खक्क युक्तेन दुग्धेन पाचितः पायसो भवेत्॥ पायसः तप्रकृत्सको विष्टमी मधुरो गुरुः॥" तस्य पिन्त्रहेशेन गङ्गामसि निःचिपे पनं यथा,-"पितृ बुह्छि यो भक्ता पायसं मधुसंयुतम्। गुड्सिस्तिः सार्हे गङ्गामसि विनिः चिपेत्॥ स्प्रा भवन्ति पितरस्तस्य वर्षेश्चतं हरे ! । यक्कृत्ति विविधान् कामान् पतितुष्टाः पिता-महाः॥"

इति खान्दे काशीखर २० चथायः॥ चन्द्रप्रभगायसी यथा,— "श्रुचीरचतुर्जातचन्द्रकान्तः सुरोचनः॥" इति राजवस्तमः॥

पयोविकारे, चि । यथा,—

"क्दुपकानि तेवेन पायमं द्धि प्रक्तनः ।

दिजेरेतानि भोज्यानि जूदगेहकतान्यपि ॥"

दित तिथितन्ते नराष्ट्रपुराखम् ॥

पायिकः, पुं, पहातिकः। इति ग्रन्थरतावको ॥
पायुः, पुं, (पाति रचिति ग्र्रीरं मनिक्सारणेनेति। यदा, पिनित वस्त्रीषधमनेनेति। पा +
"ज्ञनापाणीति।" ज्या १। १। इत्युण्।
"चातो युक् चिण्ञातोः।" ७। १। इत्युण्।
इति युक्।) मनदारम्। च तु गर्भस्यस्य चप्तभिर्मासीभैनित। इति सुखनीधः॥ तत्पर्यायः।
च्यानम् १ गुदम् ३ च्युतिः ४ च्योमम्म ५
प्रज्ञहारम् ६ जिन्नीकम् ० नितः । इति
हमचन्दः। १। २७६॥ (यथा, पचदग्री।
१। २१।

"र्जो। ये प्रश्निस्तेषां क्रमात् कर्मे न्वियाणि तु। वाक्षाविषादपायूपास्थाभिधानानि जित्तरे॥") तस्याध्याक्षादि यथा,—

"अवाग्गतिरपानच पायुरध्यात्मसुचिते। अधिभूतं विवर्णच मिनस्तनाधिदैवतम्॥"

इति महाभारते चात्रभेधिकपर्व ॥
(खनामखातो भरहाजपुत्र:। यथा, ऋगेदे।
६। ८०। २४। "चत्रध्यः पायनेश्दात्॥"
"पायने भरहाजपुत्रायेततृषं ज्ञायासदृश्याचे
चात्रयोश्यनानेततृषं ज्ञः प्रक्षोकोश्दात् दत्तवान्।" इति तद्वाष्ट्री सायनः॥ पालके, चि।
यथा, ऋगेदे। २। १। ७।

"लं पायुद्देन यस्ति श्विष्ठत्॥")
पार्यं, क्री, (मीयते श्वेनेति। मा माने + "पायबांनाय्येति।" इ। १। १२६। इति निपातनात्
ग्यद्वालादेः पलं युगागमञ्च।) परिमाणम्।
इस्त्रमरः। २।६। ५५॥ पानम्। इति
संचिप्तधारीकादिवृत्तिः॥ जलम्। निन्दनीये,
चि। इति निन्दः॥(पा पाने + स्थिन् + स्थत्।
पाययित्ये। यथा, सुन्नुते। १। १६।

"मृत्य पायः स नरः सुजीयें स्निग्धो विरेचः स यथोपदेशम्॥") पार, स् क कम्मसमाप्तौ। इति कविकत्यहमः॥ ( अदन्त चुरां-परं-सकं सेट्।) अपपारत्। इति दुर्गादासः॥

पारं, क्की, (पारयतीति। पार + पचाद्यच्।)
परतीरम्। नदीजङ्गनाजन्तयतीरम्। इत्यमर:।१।९०।८॥ (यथा, सङ्गीतदर्पेगी।
"नादाब्येसु परं पारं न जानाति सरखती।
खद्यापि मज्जनभयात् तुकीं वहति वचिषि॥")

पारः, पुं (पूर्यंतिश्नेनेति। पू+ घण्।) पारदः इत्यमरटीकायां सारसन्दरी॥ प्रान्तभागे, पुं स्ती। रति मेदिनी। रे, ५६॥

पारगा

पारतः, (च, (ए पूर्त्ती पालने प्रीतौ वायामे च + खुल्।) पूर्तिकारकः। पालनकारकः। प्रीति-कारकः। वायामकारकः। रष्ट्रेषु एधातोः कर्त्तर यकप्रव्ययनिष्यतः॥

पारक्, [ज्] पं, (पारयतीति। पार कर्म-समाप्ती + शिच् + "पारेरजि:।" उर्गा १। १३५। इति खजि:। शिकीपः।) सुवर्षम्। इत्युगादिकोषः॥

पारकां, क्री. (परसी लोकाय हितम्। पर +'
स्थल् क्रक् च।) परलोक हितक में। यथा,—
"पार्देन तस्य पारकां क्रुभात् सम्यमात्मवान्।
चार्द्वेन चात्मभर्गं निव्यनेमित्तक न्या॥
पारस्याहां हमर्थस्य स्त्रकभूतं विवहंगेत्।
स्वमाचरतः पुंसी स्थाः सामस्य स्वपूराणम्॥
हित मार्वे क्रियपुराणम्॥

(परख इहमिति। परकीये, चि। यथा, मनु:।१०। ६०।

"वरं खघकों विग्रुणो न पारकाः खनुष्ठतः।

परवर्षेण जीवनृष्टि सदाः प्रतितं जातितः॥")

पारगः, चि, (पारं गच्छतीति। पार+गम+

"अन्ताखनाध्वदूरपारस्वीनन्तेष्ठ डः।"३।२।

१८। इति डः।) पारगामी। तत्पर्यायः।

कर्तरीकः २। इति प्रब्दमाना॥ (यथा, महा
भारते। १।११।२९।

"उद्तिष्ठन्मुदा स्त्रती नावं लब्बेव पारमः ॥" तथा च तनेव।१।१४०।१६। "पारमस धतुर्युद्धे बस्त्राथ धनक्षयः॥")

पारगत्:, पुं, (भाषादे: खिनदाया ना पारं गत:।) जिन:। इति हैमचन्द्र:॥ पारगे, नि॥ पारजायिक:, पुं, (परजायां गच्छतीति। पर-जाया + ठक्।) पारदारिक:।(यथा, महा-भारते। १२। ६७। १८।

"वाक्यूरो दखपरघो यश्च स्थात् पारजायिकः। यः परखमयाददात् त्याच्या नंस्तादद्या इति॥") पारटोटः, पुं, प्रस्तरः। इति जिक्ताखप्रीयः॥ पारयः, पुं, (पारयतीति। पार+ यिच् + स्थः।)

मेघ:। इति ग्रन्दमाला ॥ पार्यं, ज्ञी, (पार्+भावे खुट्।) उपवास-जतान्तरदिवसकर्त्तवप्राथमिकभोजनम्। विव

रणसंख पारणाभ्रव्हे दृष्ट्यम् ॥
पारणा, क्वी,(पार + युच् + टाप्।) उपवासवतानन्तरिवसकर्त्त्रयप्राथिमकभोजनम् । यथा,—
"पारणं पावनं पुंतां सर्वपापप्रणाभ्रमम् ।
उपवासाङ्गभूतच्च फलदं सृद्धिकारणम् ॥
सर्वेद्वेवोपवासेषु दिवापारणमिय्यते ।
व्यय्या फलहानिः खादते द्यारणपर्णम् ॥
न राजी पारणं क्वांवदिते देरिहणीवतात्।
पूर्वाद्वे पारणं भ्रकं क्वांवित्र । स्रावित्राम्॥
पूर्वाद्वे पारणं भ्रकं क्वांवित्र । स्रावित्रम् ॥